

ÚŘAD PRO VYNÁLEZY
A OBJEVY

POPIS VYNÁLEZU K AUTORSKÉMU OSVĚDČENÍ

198301

(11)

(B1)

(51) Int. Cl.³
E 04 F 15/02

(22) Přihlášeno 16 02 66
(21) (PV 997-66)

(40) Zveřejněno 19 11 73

(45) Vydáno 30 03 82

(75)

Autor vynálezu

VOLNÝ KAREL ing., BRNO

[54] Špalíková parketa

Dlažba z dřevěných špalíků je známá již po desetiletí. Vyrábí se ze dřeva jehličnatého i listnatého jako kostky — špalíky o rozměrech až 10×15 cm a výšce 6 až 10 cm. Bývá impregnovaná olejem proti vlivům atmosférickým a dřevokažným. Špalíky se kladou jednotlivě do pískového lože se zalitím spar asfaltem nebo do asfaltového lože na sraz. Původně se jich používalo jako dlažba ulic vjezdů a průjezdů, později především v kovoprůmyslu, kde vyhovovala nejvyšším nárokům. Umožňuje všestranné použití, zejména tam, kde je třeba podlahy pružné, odolné, trvanlivé a nenáročné. Dává podlahu teplou, nekluznou, neprašnou s vlastnostmi tepelné i zvukové izolace. Je odolná proti opotřebení, nárazům, váže dobře prach, neomezená životnost a k čištění stačí pouhé zametání.

Dále je to malá váha, výhodná pro statické zatížení konstrukcí vícepodlažních budov, malá elektrická vodivost a tím omezení úrazů. Využití špalíkové dlažby je možné též v obytných a zejména veřejných a občanských stavbách. Vyžaduje to však dokonalou impregnaci a povrchovou úpravu obroušením a nátěry, aby dokonale vynikla přirozená krása rostlého dřeva spolu s dobrými mechanicko-fyzikálními vlastnostmi.

Nevýhodou dosavadní špalíkové dlažby je vysoká spotřeba dřeva a velká pracnost v provádění na stavbě. Snahy po prefabrikaci a maximálním využití dřeva vedly k různým variantám výroby i montáže. Je to zejména patent francouzský č. 1 321 924, který má čtyři varianty spojování špalíků i prokládání elastických vložek mezi dílce ze spojených špalíků. Špalíky jsou ale zase stejné výšky jako dosavadní a bez povrchové úpravy, spojené navzájem klížením nebo sponkami a pouze mezi těmito tabulemi se prokládají pružné vložky.

Je známá i špalíková podlaha, která je z malých špalíků nalepených na textilní podložce. Je známé také řešení shodné problematiky, ale bez pružných vložek, se zaléváním nebo prokládáním až na stavbě.

Pouze spojování tradičních špalíků do tabulí jako paletizace nevedlo k úspěchu a navíc byly špalíkové podlahy pro velkou spotřebu dřeva značně omezeny. Nyní se v průmyslových halách provádí jen betonové podlahy. Také výstavní plochy, distribuční místnosti, obchody, školy aj. mají betonové nebo méně hodnotné podlahy mnohdy na úkor zdraví pracujících a škodám na strojích.

Tyto nedostatky a nevýhody se odstraňují předloženým vynálezem jehož podstata spočívá v tom, že špalíky tloušťky 10—15 mm ze stejného nebo různých druhů dřeva se spojují nalepením pružné vložky, čímž vzniká špalíková parketová tabule nebo vlys. Pro podlahy se vzhledovými požadavky se tímto umožňují různé kombinace barev dřeva, kresby letokruhů a tvaru špalíků, povrch je obroušený a v celé své tloušťce impregnovaný olejem, parafinem apod. s povrchovým nátěrem voskovou pastou nebo bezbarvým lakem. Bez povrchové úpravy obroušení a nátěru, jen impregnované, pro účely kde nejsou vzhledové požadavky.

Příklad provedení parkety je znázorněn na výkresu, kde na obr. 1 je v pohledu špalík čtvercového formátu, obr. 2. znázorňuje pořez kulatiny na přířezy špalíků, obr. 3 zhotovení špalíků raznicí z přířezu, obr. 4. pořez hranolu opracovaného na přesný formát špalíků, obr. 5. znázorňuje parketovou tabuli ze špalíků v pohledu a obr. 6 je pohled na vlys ze špalíků.

Při spojování špalíků 1 se nanese lepidlo, nejlépe kaučukové, na dvě protilehlé boční plochy špalíků a nechá se zaschnout. Pružná vložka 2, např. proužek z korkové drti, pryže, PVC apod., se natře stejným lepidlem po obou stranách a po mírném zaschnutí se přilepí na sestavenou řadu špalíků 1. Vložka 2 musí být vždy menší než výška špalíků 1

tak, aby po nalepení vytvořila na rubové straně drážky 3 pro spojovací tmel nebo lepidlo, kterým se na stavbě přilepí k podkladu. Další řady špalíků 1 v počtu podle určité velikosti tabule nebo vlysu se nalepí stejným postupem. Pak se přeříznutím vložky 2 za jednotlivými špalíky 1 utvoří řady špalíků 1 spojených pružnou vložkou 2, mezi špalíky 1. Tyto řady špalíků 1 se pak stejným postupem spojí stejnou vložkou 2 do tabulí. Na dvě přilehlé boční strany se nalepí stejná vložka 2 a dílec se zatáhne do sesazovacího rámu na předepsaný formát kde se nechá až do zaschnutí lepidla.

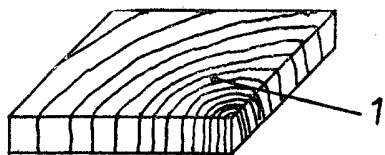
U formátu vlysového se stejná vložka 2 nalepí na dvě přilehlé boční strany špalíků 1. Špalíky 1 se vyrábí, např. z kulatiny 6, rozřezáním na přířezy 7, z kterých se raznicí vyseknou špalíky 1. Druhý postup je zhotovení hranolů 4 na přesný rozměr špalíků 1 a rozřezaných řezem 5, např. vícelistou rozmítací pilou, na špalíky 1.

Na stavbě se lepí špalíkové parkety nebo špalíkové vlysy na rovný tvrdý podklad, například betonový do asfaltových tmelů nebo jiných vhodných lepidel. Vzájemně se spojují nalepením boční vložky rychleschnoucím, např. kaučukovým lepidlem. Mohou být též podkládány jako podložka, teplá podlaha pro práci u strojů, v prodejnách u pultů, na schodech, chodbách apod.

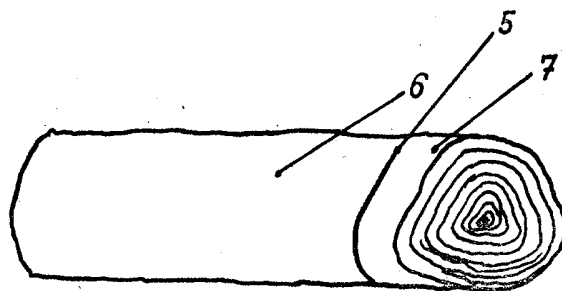
PŘEDMĚT VYNÁLEZU

Špalíková parketa z tenkých špalíků z různého dřeva příčně řezaného, umožňujícího impregnaci v celé tloušťce špalíků vyznačující se tím, že špalíky (1) jsou do tabulí nebo vlysů vzájemně spojeny na bočních stranách pružnou vložkou (2), např. z korku, pryže

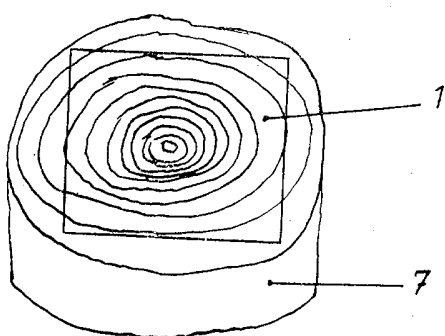
nebo PVC, která je též na dvou vnějších sousedních bočních stranách tabulí nebo vlysů a která vytváří drážky (3) na spodní ploše kol každého špalíku (1) pro oddělené spojení každého špalíku (1) s podkladem.

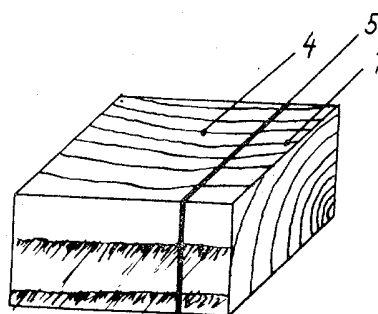
Obr. 1

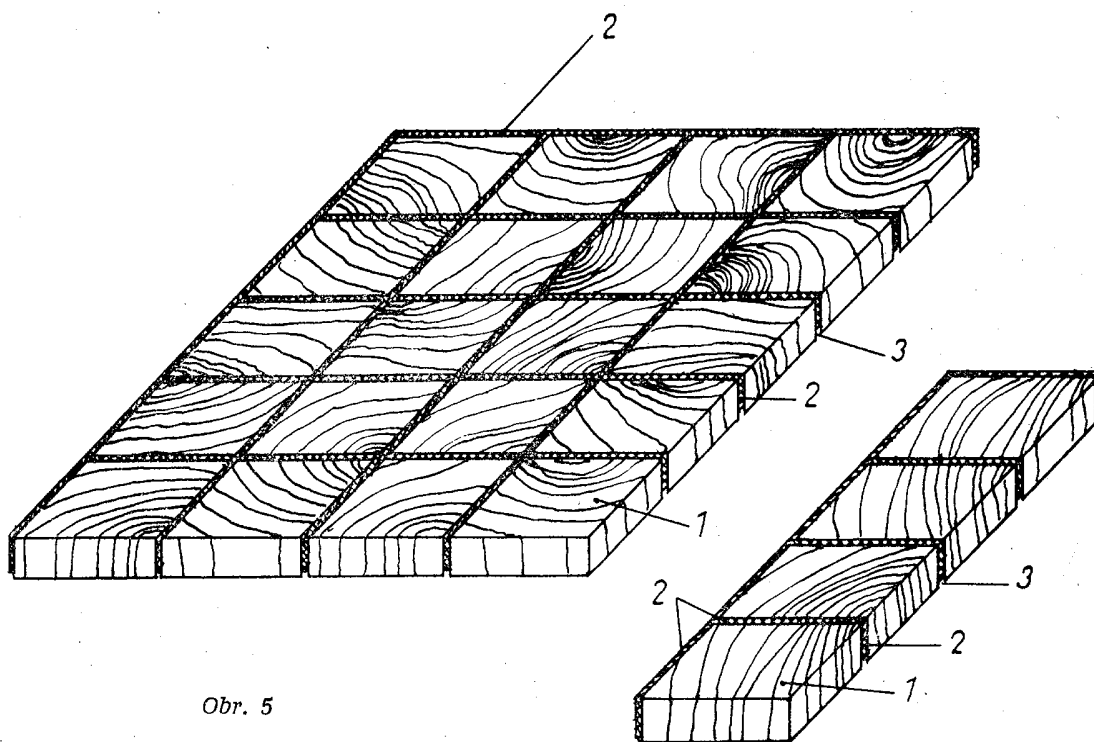
Obr. 2

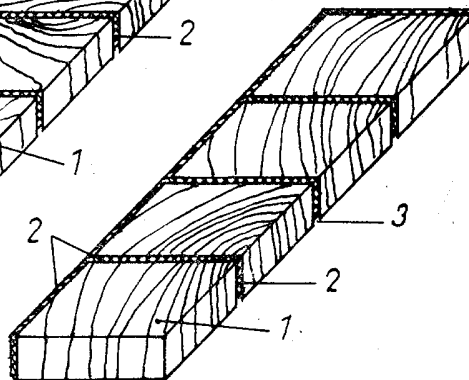
Obr. 3

Obr. 4

Obr. 5

Obr. 6